

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
תמיד-בשלשה מקומות	מימרא	מאן דאמר														
בשלשה מקומות הנהנים שומרים בבית המקדש: בית אבטינס, בית הניצוץ, בית המוקד.															■	כה:
בבית אבטינס ובבית הניצוץ היו עליות - הרובים שומרים שם															■	כה:
בית המוקד כיפה, ובית הגדול היה, מוקף רובדין של אבן - זקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם.															■	כה:
פרחו כהונה איש כסתו בארץ. לא היו ישנים בבגדי קדש, אלא היו פושטין ומניחין אותן תחת ראשיהם, ומתכסין בכסות עצמן.															■	כה:
אירע קרי לאחד מהן - יוצא והולך לו במסיבה ההולכת לו תחת הבירה, וגרות דולקין מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה. ומדורה היתה שם, ובית הכסא של כבוד, זה היה כבודו: מצאו נעול - יודע שיש שם אדם, פתחו - בידוע שאין שם אדם.															◊	כה:
ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה, בא וישב לו אצל אחיו הנהנים, עד שהיו שערים נפתחים ויוצא והולך לו.															◊	כו:
מי שהוא רוצה לתרום את המזבח, משכים וטובל עד שלא יבא הממונה. וכי באיוזה שעה בא הממונה - לא כל העתים שוות. פעמים שהוא בא מקרות הגבר, או סמוך לו מלפניו או מאחוריו.															■	כו:
הממונה בא ודפק עליהן, והן פתחו לו, אמר להן: מי שטבל - יבא ויפס.															◊	כו:
הפיסו - זכה מי שזכה.															◊	כו:
מנא ה"מ?															^	כו:
אמר קרא (במדבר ג) והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מורחה משה ואהרן ובניו שומרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל.	אביי:														!	כו:
אין, שימור בעלמא אשכחן דבעי, מיהו מתניתין קתני, בשלשה מקומות הנהנים שומרים בבית המקדש ואילו קרא - כהנים ולוים בהדי הדדי כתיב	אמרי:														⚡	כו:
הכי קאמר, והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מורחה משה והדר אהרן ובניו שומרי משמרת המקדש, אהרן - בחד מקום, ובניו - בשני מקומות, ממאי - מדכתיב והחונים וכתוב שומרים, חונים לחד, ושומרים לחד.	אמרי:														!	כו:
ואימא כולהו בחד מקום לחודיה															⚡	כו:
לא ס"ד, מה משה - בחד מקום לחודיה, אף אהרן ובניו - כל חד וחד בחד מקום לחודיה.															!	כו:
רב אשי אמר מסיפיה דקרא: (במדבר ג) שומרים משמרת למשמרת:	[רב אשי]														!	כו:
בית אבטינס ובית הניצוץ.															■	כז:
עליות ממש הוו, או דלמא דהוו גביהי מגבה כעליות?	איבעיא להו:														^	כז:
שבצפון שער הניצוץ, וכמין אכסדרא היה, ועלייה בנויה על גבה, שהכהנים שומרים מלמעלה והלוים מלמטה, ופתח היה לו לחול.	תא שמע, דתנן:														■ !	כז:
מנא הני מילי?															⚡	כז:
(במדבר י"ח) וילוו עליך וישרתוך - בעבודתך הכתוב מדבר, אתה אומר בעבודתך הכתוב מדבר, או אינו אלא בעבודתם? כשהוא אומר (במדבר י"ח) ונלוו עליך ושמרו לכל כליו ולכל עבודתו - הרי בעבודתם אמור, הא מה אני מקיים וילוו עליך וישרתוך - בעבודתך הכתוב מדבר. הא כיצד: כהנים - שומרים מלמעלה, ולוים - מלמטה.	דתנו רבנן:														!	כז:
בית המוקד כיפה ובית גדול היה.															■	כז:
וחד שומר הוא דהוה בבית המוקד?															⚡	כז:
שני שערים היו בבית המוקד, אחד פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה.	ורמינהו:														⚡	כז:
בזה שנכנסין לעזרה - פשפש קטן היה לו, שבו נכנסין לבלוש העזרה	רבי יהודה:														⚡	כז:
כיון דגבי הדדי הוו קיימי - סגי להו בחד שומר. דוי להכא ודוי להכא.	אביי:														!	כז:
מוקף רובדין של אבן.															■	כז:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

תמיד-בשלושה מקומות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כו:
רובדין מאי ניהו?												▲	כו:
גזרתא דאצטבתא, דסלקי בהו לאצטבתא.												!	כו:
ומי הו מיפלגי אבנים? והכתיב: (מלכים א' ו') והבית בהבנותו אבן שלמה וגו'												⚡	כו:
דמתקני ומייתי מעיקרא אבני זותרתא ואבני רברבתא, כדכתיב (מלכים א' ז') אבני עשר אמות ואבני שמונה אמות.	אביי:											!	כו:
זקני בית אב ישנים שם.												■	כו: <
ואמאי? לעיילי מטות												⚡	כו:
לא אורח ארעא לעיולי מטות לבית המקדש.	אביי:											!	כו:
פרחי כהונה איש כסותו בארץ.												■	כו: <
אמאי התם קרי להו רובים, הכא קרי להו פרחי כהונה?												⚡	כו:
איך, התם דלא מטו למעבד עבודה - קרי להו רובים, הכא דמטו להו למעבד עבודה - קרי להו פרחי.	אמרי:											!	כו: ■
בשלושה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית המוקד, והלויים בכ"א מקומות: ה' - על ה' שערי הר הבית, ד' - על ד' פנותיו מבפנים, ה' - על ה' שערי עזרה, וד' - על ד' פנותיו מבחוץ, אחד - בלשכת הקרבן, ואחד - בלשכת הפרוכת, ואחד - אחורי בית הכפורת.	תנן התם:											■	כו:
מנה"מ?												▲	כו:
דכתיב (דברי הימים א' כ"ו) למזרח הלויים ששה, לצפונה לויים ארבעה, לנגבה לויים ארבעה ולאסופים שנים שנים לפרבר, למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר.	רב יהודה מסורא, ואמרי לה במתניתא תנא:											!	כו:
הני כ"ד הון	אמרי:											⚡	כו:
ה"ק, לאסופים - שנים	אביי:											!	כו:
אכתי עשרין ותרי הון												⚡	כו:
היאך דפרבר - חד הוה, ואחרניא בצוותא הוא דאזיל ויתיב גביה, משום דקאי אבראי.												!	כו:
מאי לפרבר?												▲	כו:
כמ"ד כלפי בר.	רבה בר רב שילא:											!	כו:
ואב"א: לעולם כ"ד כדכתיב תלתא מינייהו - דכהנים, ועשרין וחד - דלויים.												!	כו:
והא הכא לויים הוא דכתיב												⚡	כו:
כר' יהושע בן לוי												!	כו:
בכ"ד מקומות נקראו כהנים לויים, וזה אחד מהן - (יחזקאל מ"ד) והכהנים הלויים בני צדוק.	דאמר ריב"ל:											!	כו:
חמשה - על חמשה שערי הר הבית, וארבעה - על ארבעה פנותיו מתוכו, ה' - על ה' שערי עזרה וארבעה - על ארבעה פנותיו מבחוץ.												■	כו: <
מאי שנא הר הבית - דעבדינן מתוכו, ומאי שנא עזרה - דעבדינן מבחוץ?												⚡	כו:
הר הבית, דאי תמה ובעי מיתב - יתיב, אמרינן - מתוכו, עזרה דאי תמה ובעי למיתב - לא מצי יתיב	אמרי:											!	כו:
אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד	דאמר מר:											!	כו:
עבדינן - מבחוץ.												!	כו:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

תמיד-בשלושה מקומות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	ה' על ה' שערי עזרה	אמר מר:										
	וה' שערים הוא דהוי בעזרה											
	ז' שערים היו בעזרה, ג' בצפון וז' בדרום ואחד במזרח	ורמניה:										
	תרי מיניהו לא צריכי שימור	אביי:										
	תנאי היא	רבא:										
	אין פוחתין מ"ג גזברין ומז' אמרכלין	דתניא:										
	אין פוחתין מ"ג גזברין, כנגד י"ג שערים.	רבי נתן:										
	דל חמשה דהר הבית - פשו להו תמניא דעזרה.											
	אלמא איכא תנא דאמר תמניא הוו ואיכא תנא דאמר שבעה ואיכא תנא דאמר חמשה הוו.											
	לא היו ישנים בבגדי קדש כל.											
	שינה הוא - דלא, אבל הילוך - מהלכים, שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן											
	הוא הדין דאפילו הילוך נמי לא, והא דקתני לא היו ישנים - משום דבעי למיתנא סיפא	אמרי:										
	אלא היו פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן	[סיפא]										
	קתני רישא נמי לא היו ישנים.											
	והא גופה קא קשיא: ומניחין אותן תחת ראשיהן - ש"מ: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהם											
	אימא: נגד ראשיהם.											
	שמע מינה, תפילין מן הצד - שריין, ולא חיישינן דלמא מיגנדר ונפיל עלייהו.	רב פפא:										
	ה"נ מסתברא דכנגד ראשיהן, דאי אמרת תחת ראשיהן, נהי דניתנו ליהנות בהן, תיפוק ליה משום איסורא דכלאים											
	הניחא למ"ד אבנטו של כ"ג לא זהו אבנטו של כהן הדיוט, אלא למ"ד אבנטו של כהן הדיוט זהו אבנטו של כ"ג מאי איכא למימר?											
	וכי תימא: כלאים בעליה ולבישה הוא דאסור, אבל מימך תותיה - שפיר דמי											
	(ויקרא י"ט) לא יעלה עליך - אבל אתה מציעו תחתך, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תיכרך בימא אחת על בשרו.	והתניא:										
	וכי תימא דמפסיק מידי.											
	אפילו עשר מצעות זו על גב זו וכלאים תחתיהן - אסור לישן עליהן	והאמר ר"ש א"ר יהושע בן לוי א"ר יוסי בן שאול משום קהלא קדישא שבירושלים:										
	אלא ש"מ: נגד ראשיהן.											
	ואי בעית אימא: באותן שאין בהן כלאים.											
	בגדי כהונה קשין הן	רב אשי:										
	הא נמטא גמדה דנרש - שריא.	דאמר רב הונא בריה דרב יהושע:										
	אירע קרי באחד מהן וכו'.											

מירמא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	תמיד-בשלושה מקומות										
מסייע ליה לרי' יוחנן	מימרא										
דאמר: [רבי יוחנן]	מחילות לא נתקדשו, ובעל קרי משתלח חוץ לשני מחנות.										
	והנרות דולקין מכאן ומכאן כל.										
[רבי אבא]	רב ספרא הוה יתיב בבית הכסא, אתא ר' אבא נחר ליה										
[רב ספרא]	א"ל: ליעול מך										
[רבי אבא]	בתר דנפיק א"ל ר' אבא: ע"כ לא סליקת לשעיר, גמרת מילי דשעיך										
לאו הכי תנן:	מצאו נעול - בידוע שיש שם אדם										
	למימרא דלא מיבעי ליה למיעל										
ורב ספרא סבר:	דלמא מסוכן הוא										
כדתנן רשב"ג:	עמוד החזור - מביא את האדם לידי הדרוקן, סילון החזור - מביא את האדם לידי ירוקן.										
[רב לחייא בריה, וכן א"ל רב הונא לרבה בריה:	חשיך תקון נפשך, וקדים תקון נפשך, כי היכי דלא תרחק. תוב וגלי, כסי וקום. שטוף ושתי, שטוף ואחית, וכשאתה שותה מים - שפוך מהן ואח"כ תן לתלמידך.										
כדתניא:	לא ישתה אדם מים ויתן לתלמידו אלא אם כן שפך מהן, ומעשה באחד ששתה מים ולא שפך מהן, ונתן לתלמידו, ואותו תלמיד איסטניס היה, ולא רצה לשתות - ומת בצמא באותה שעה אמרו: לא ישתה אדם מים ויתן לתלמידו - אא"כ שפך מהן.										
רב אשי:	הילכך, האי תלמידא דשפיך קמי רביה לית ביה משום אפקירותא.										
[רב לחייא בריה, וכן א"ל רב הונא לרבה בריה]	כל מילי לא תיפלוט באפי רבך - בר מקרא ודיסא, דכפתילה של אבר דמו.										
תנן התם:	איש הר הבית היה מחזור על כל משמר ומשמר, ואבוקות דולקות לפניו, וכל משמר שאינו עומד, וא"ל איש הר הבית: שלום עליך ניכר שהוא ישן - חובטו במקלו, ורשות היתה לו לשרוף את כסותו והם אומרים: מה קול בעזרה - קול בן לוי לוקה, ובגדיו נשרפין שישן לו על משמר.										
רבי אליעזר בן יעקב:	פעם אחת מצאו את אחי אמי ישן, ושרפו את כסותו.										
רבי יוחנן בריה רבי יוחנן בריה	אשריהם לראשונים שאפילו על אונס שינה עושין דין, שלא על אונס שינה - על אחת כמה וכמה.										
תניא, רבי:	איוו היא דרך ישרה שיבור לו האדם - יאהב את התוכחות, שכל זמן שתוכחות בעולם - נחת רוח באה לעולם, טובה וברכה באין לעולם, ורעה מסתלקת מן העולם, שנאמר (משלי כ"ד) ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב.										
יש אומרים:	יחזיק באמונה - יתירה, שנאמר (תהלים קא) עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי וגו'.										
רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן:	כל המוכיח את חבריו לשם שמים - זוכה לחלקן של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (משלי כ"ח) מוכיח אדם אחרי, ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד, שנאמר (משלי כ"ח) חן ימצא ממחליק לשון.										
	מי שהוא רוצה לתרום את המזבח וכו'.										
	הא גופא קשיא, אמרת: מי שהוא רוצה לתרום את המזבח - משכים וטובל עד שלא יבא הממונה, אלמא - לאו בפייס תליא מילתא, והדר תני: יבא ופייס, אלמא - בפייס תליא מילתא										
אביי:	לא קשיא, כאן - קודם תקנה, כאן - לאחר תקנה.										
דתנן:	בראשונה - כל מי שרוצה לתרום את המזבח תורם, בזמן שהן מרובין - רצין ועולין בכבש, כל הקודם את חבריו בתוך ארבע אמות זכה. היו שנים שוין, הממונה אומר להם הצביעו ומה הן מוציאים - אחת או שתיים, ואין מוציאים גודל במקדש.										
	מעשה בשנים שהיו שוין רצין ועולין בכבש. ודחף אחד מהם את חבריו ונשברה רגלו, וכשראו בית דין שהיו באים לידי סכנה, התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפייס.										
רבא:	אידי ואידי לאחר תקנה, והכי קתני, מי שהוא רוצה לבא ולפייס - משכים וטובל עד שלא יבא הממונה.										
	נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לעזרה, ונכנסו הכהנים אחריה, ושתי אבוקות של אור בידם.										

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

תמיד-בשלושה מקומות		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	נחלקו לשתי כיתות, אלו מהלכין באכסדרה דרך מזרח, ואלו מהלכין באכסדרה דרך מערב, היו בודקין והולכים עד שמגיעים למקום עושה חביתים.																◊	כה:
	הגיעו - אלו ואלו אמרו: שלום, הכל שלום.																◊	כה:
	העמידו עושה חביתים לעשות חביתים.																◊	כה:
	מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום והם אומרים: הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידך ורגליך מן הכיור, והרי המחטה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש.																■	כה:
	אין אדם כנס עמו, ולא נר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו ולא היו שומעין את קולו, עד שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור, והן אומרים: הגיע עת קידוש ידיו ורגליו מן הכיור. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח, פינה את הגחלים הילך, חותה את המאוכלות הפנימיות, ירד הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הולך במזרחו של כבש כעשר אמות, צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנים מוראת העוף, ודישון מזבח הפנימי, ודישון המנורה:																◊	כה:
	ומי הווי אכסדראות בעזרה?																◊	ג כה:
	מנין שאין עושין אכסדראות בעזרה - ת"ל (דברים ט"ז) לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך, הכי קאמר: לא תטע לך אשרה, לא תטע לך כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך.	והא תניא, רבי אליעזר בן יעקב:															■	כה:
	באכסדראות של בנין.	רב חסדא:															!	כה:
	היו בודקין והולכין כל.																■	כה:
	למימרא דחביתין הווי קדימין																◊	כה:
	מנין שאין דבר קודם לתמיד של שחר - ת"ל (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:															■	כה:
	העולה - עולה ראשונה	ואמר רבה:															◊	כה:
	להם חמין לרביכה.	רבי יהודה:															!	כה:
הדרן עלך בשלושה מקומות																		

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

תמיד-ראוהו אחיו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	
ראוהו אחיו שירד, והם רצים ובאים, מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור, נטלו את המגרפות ואת הצינורות ועלו לראש המזבח.													■	כה:
האברים והפדרים שלא נתעכלו מבערב - סולקין אותן על צדי המזבח, אם אין צדדים מחזיקין - סודרים אותם בסוכב על הכבש.													■	כה:
החלו מעלין באפר על גב תפוח.													■	כה:
תפוח היה באמצע המזבח. פעמים שהיו עליו שלש מאות כור, וברגלים לא היו מדשנן אותו, מפני שהוא נוי למזבח.													■	כה:
ומימיו לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן.													◊	כה:
החלו מעלין בגזירין לסדר את המערכה.													■	כט.
וכי כל העצים כשרין למערכה הן?													◊	כט.
כל העצים כשרין למערכה, חוץ משל גפן ושל זית, אבל באלו היו רגילין: במרביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן.													◊	כט.
סידר את המערכה גדולה מזרחה, וחזיתה מזרחה.													■	כט.
וראשי גזירין הפנימים היו נוגעין בתפוח, וריוח היה בין הגזירים שהיו מציתים את האליתא משם.													◊	כט.
בררו משם עצי תאנה יפים, סידר את המערכה שניה לקטורת, כנגד מערבית דרומית, משוך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות, בעומד חמש סאין גחלים, ובשבת - בעומד שמונה סאין גחלים, ששם היו נותנים שני בויכי לבונה של לחם הפנים.													◊	כט.
האברים והפדרים שלא נתעכלו מבערב - מחזירין אותן למערכה, והציתו שתי מערכות באש, ירדו ובאו להם ללשכת הגזית.													■	כט.
גוזמא.	רבא:												◊	ג
השקו את התמיד בכוס של זהב	[תנן]												■	כט.
גוזמא.	רבא:												■	כט.
דברה תורה לשון הבאי, דברו נביאים לשון הבאי, דברו חכמים לשון הבאי	רבי אמי:												■	כט.
דברה תורה לשון הבאי: דכתיב (דברים א') ערים גדולות ובצורות בשמים בשמים ס"ד? אלא - גוזמא.													■	כט.
דברו חכמים לשון הבאי: הא דאמרן תפוח והשקו את התמיד בכוס של זהב.													■	כט.
דברו נביאים לשון הבאי: דכתיב (מלכים א' א') מחללים בחלילים וגו' ותבקע הארץ לקולם.													■	כט.
בשלשה מקומות דברו חכמים בלשון הבאי, ואלו הן: תפוח גפן ופרכת	רבי שמואל בר נחמני אמר שמואל:												■	כט.
לאפוקי מדרבא													■	כט.
השקו את התמיד בכוס של זהב	דתנן:												■	כט.
גוזמא	ואמר רבא:												■	כט.
קא משמע לן הני - אין, התם - לא, אין עניות במקום עשירות.													■	כט.
תפוח													■	כט.
הא דאמרן													■	כט.
גפן													■	כט.
גפן זהב היתה עומדת על פתח ההיכל, ומודלה על גבי כלונסות, וכל מי שמתנדב עלה או גרגיר או אשכול - מביא ותולה בה.	דתניא:												■	כט.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
תמיד-ראוהו אחיו	מאן דאמר												
מעשה היה ונמנו עליה שלש מאות כהנים לפנותה.	רבי אלעזר ברבי צדוק:											◊	כט:
פרכת												◊	כט:
פרכת עביה טפח, על שבעים ושנים נימין נארגת, ועל כל נימה ונימה עשרים וארבעה חוטיין, ארכה ארבעים אמה, ורחבה עשרים אמה, ומשמונים ושתים ריבות נעשית, ושתים עושין בכל שנה ושנה, ושלש מאות כהנים מטבילין אותה.	דתנן, רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי שמעון הסגן:											◊	כט:
החלו מעלין בגזירין לסדר את המערכה וכו' חוץ משל זית ומשל גפן וכו'.												◊	כט:
הני מ"ט?												^	כט:
משום דקטרי	רב פפא:											◊ !	כט:
משום ישוב דארץ ישראל.	רב אחא בר יעקב:											◊ !	כט:
(ויקרא א') על העצים אשר על האש - עצים הנתוכים להיות אש, ומאי ניהו - דוקרי שפוד דלא קטרי, ואזלי מקטר מתוכו.	מיתיבי:											◊	כט:
וכי כל העצים כשרים למערכה הן?												◊	כט:
כל העצים כשרים, חוץ מן זית וגפן, אבל באלו היו רגילין: במרביות של תאנה, ושל אגוז, ושל עץ שמן.												◊	כט:
אף של מייש, ושל אלון, ושל דקל, ושל חרוב, ושל שקמה.	רבי אליעזר מוסיף:											◊	כט:
בשלמא למאן דאמר משום דקטרי בהא קמיפלגי:												◊	כט:
אף על גב דלא קטרי מגואי כיון דקטרי מבראי - לא מיתנין	דמר סבר:											◊	כט:
כיון דלא קטרי מגואי אע"ג דמבראי קטרי - מיתנין.	ומר סבר:											◊	כט:
אלא למאן דאמר משום ישוב דארץ ישראל, דקל מי לית ביה משום ישוב דארץ ישראל?												◊	כט:
ולישעמין, תאנה לית בה משום ישוב דארץ ישראל? אלא מאי אית לך למימר - בתאנה דלא עבידא פירא, דקל נמי - בדלא עבידא פירא.	אמר לך:											◊	כט:
ומי איכא תאנה דלא עבידא פירא?												◊	כט:
אין, כדרחבה												◊	כט:
מייית תאיני חוורתא ושייפי להו בחבלא דצבתא דסריך עליה בורא, וקברי היכא דמסיק ימא שירטון, קורה - עבדא, פירי - לא עבדא, ותלת בריכי מינייהו לא מחזקה להו גמלא.	דאמר רחבה:											◊	כט:
סידר את המערכה גדולה וכו'.												◊	כט:
מאי טעמא?												◊	כט:
כדי שתהא הרוח מנשבת בה	חד: [רב הונא/ורב חסדא]											◊	כט:
כדי שיהו מציתין את האליתא משם.	וחד: [רב הונא/ורב חסדא]											◊	כט:
ריוח היה בהן בין הגזירין שהיו מציתין את האליתא משם	[תנן]											◊	כט:
מקומות מקומות עבדי.	אמר לך:											◊	כט:
הדרן עלך ראוהו אחיו												◊	כט:

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
תמיד-אמר להם הממונה	מאן	דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ה	ב	ג	א	
מימרא												■
אמר להן הממונה: בואו והפיסו, מי השוחט, ומי הזורק, מי מדשן מזבח הפנימי, מי מדשן את המנורה, מי מעלה אברים לכבש הראש והרגל של ימין, ושתי הידים, העוקץ והרגל של שמאל, החזה והגרה ושתי דפנות, הקרביים, והסולת, והחביתין, והיין.												■
הפיסו, זכה מי שזכה. אמר להן: צאו וראו אם הגיע זמן שחיטה: אם הגיע, הרואה אומר: ברקאי.												■
האיר פני כל המורה עד שהוא בחברון?	מתיא בן שמואל:											◊
והוא אומר: הן.												◊
אמר להן: צאו והביאו טלה מלשכת הטלאים.												■
והרי לשכת הטלאים נתונה במקצוע צפונית מערבית.												◊
ארבע לשכות היו שם, אחת לשכת הטלאים, ואחת לשכת החותמות, ואחת לשכת בית המוקד, ואחת לשכה שעושים בה לחם הפנים.												◊
נכנסו ללשכת הכלים, הוציאו משם תשעים ושלושה כלי כסף וכלי זהב.												■
השקו את התמיד בכוס של זהב.												■
אע"פ שהוא מבוקר מבערב - מבקרין אותו לאור אבוקות.												■
מי שזכה בדישון מזבח הפנימי ובדישון המנורה, היו מקדימין וד' כלים בידם: הטני, והכז, ושני מפתחות.												■
הטני - דומה לתרפק של זהב מחזיק ביים וחצי, והכז - דומה לקיתון גדול של זהב, ושני מפתחות, אחד - שהוא יורד באמת השחי, ואחד - שהוא פותח כיון. בא לו לפשפש הצפוני, שני שפשוין היו לו לשער הגדול, אחת בצפון ואחת בדרום. שבדרום לא נכנס בו אדם, עליו הוא מפורש ע"י יחזקאל, שנאמר: (יחזקאל מ"ד) ויאמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש אל יבא בו כי ה' אלהי ישראל בא בו ויהי סגור.												◊
נטל את המפתח ופתח את הפשפש, ונכנס להתא, ומהתא להיכל, עד שמגיע לשער הגדול.												◊
הגיע לשער הגדול, העביר את הנגר ואת הפותחות ופתחו.												◊
לא היה שוחט השוחט עד ששומע שער גדול שנפתח.												◊
מריחו הוא שומעין קול שער גדול שנפתח, מריחו הוא שומעין קול מריחו הוא שומעין קול בן ארזה מקיש בצלצל, מריחו הוא שומעין קול החליל, מריחו הוא שומעין קול גביני כרוז, מריחו הוא שומעין קול אף קולו של כ"ג בשעה שהוא מזכיר את השם ביה"כ.	יש אומרים:											◊
מריחו הוא מריחין ריח פיטום הקטורת												◊
עזים היו לאבא בערי המכוור, והיו מתעטשות מריח פיטום הקטורת.	רבי אלעזר בן דגלאי:											■
מי שזכה בתמיד - משכו, והולך בבית המטבחים, ומי שזכו באברים הולכין עמו.												■
בית המטבחים היה לצפוניו של מזבח, ועליו ה' עמודים ננסים ורבעים של ארז על גביהן, ואנקלאות של ברזל היו קבועין בהן, וג' סדרים לכל אחד ואחד שבהן תולין, ומפשיטין על שולחנות של שיש שבין העמודים.												■
מי שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ונטל את הטני, והניחו לפניו, והיה חופן ונותן לתוכו, ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו, והניחו ויצא.												■
מי שזכה בדישון המנורה - נכנס ומצא ב' גרות מערבית דולקין - מדשן את השאר ומניח את אלו דולקין במקומן, מצאן שכבו - מדשנן ומדליקן מן הדולקין, ואח"כ מדשן את השאר.												■
ואבן היתה לפני המנורה גב' ובה מעלות, שעליה כהן עומד ומטיב את הנרות, ומניח את הכוז על מעלה שניה, ויצא.												◊
הדרן עלך אמר להם הממונה												◊

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O-story-מעשה </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
תמיד-לא היו כופתין														מאן דאמר	
מימרא															
לא היו כופתין את הטלה אלא מעקידין אותן, מי שזכו באברים אוזוין בו.															
וכך היה עקידתו: ראשו לדרום ופניו למערב, והשוהט עומד במזרח ופניו למערב, של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית, על טבעת שנייה. של בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית, על טבעת שנייה. שחט השוחט וקבל המקבל, בא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה צפונה מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה, שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית.															
לא היה שובר בו את הרגל, אלא נוקבו מתחת ערקובו, ותולה בו.															
היה מפשיט ויורד עד שמגיע לחוה, הגיע לחוה - חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו, חתך את הכרעים - ונתנו למי שזכה בהן.															
מרק את ההפשט, קרע את הלב והוציא את דמו, חתך את הידים ונתנו למי שזכה בהן.															
עלה לרגל הימנית, חתכה ונתנה למי שזכה בה וב' ביצים עמה.															
קרעו, ונמצא כולו גלוי לפניו, נטל את הפדר ונתנו על בית שחיטת הראש מלמעלה. נטל את הקרביים ונתנו למי שזכה בהן, להדיחן.															
והכירס מדיחין אותה בבית המדיחין, כל צרכה, והקרביים מדיחין אותן שלש פעמים במעוטן על שולחנות של שיש שבין העמודים.															
נטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד, ואצבע הכבד מן הכבד, ולא היה מזויה ממקומה.															
נוקב את החוזה ונתנה למי שזכה בה															
עלה לדופן הימנית, היה חותך ויורד עד השדרה, ולא היה נוגע בשדרה עד שמגיע לבין ב' צלעות דקות, חתכה ונתנה למי שזכה בה והכבד תלויה בה.															
בא לו לגרה, הניח בה שתי צלעות מכאן, וב' צלעות מכאן חתכה ונתנה למי שזכה בה, הקנה והלב - והריאה תלויה בה.															
בא לו לדופן השמאלית, הניח בה שתי צלעות דקות מלמעלה, ושתי צלעות דקות מלמטה, וכך היה מניח בחבירתה, נמצא מניח שתיים מלמעלה, שתיים מלמטה. חתכה ונתנה למי שזכה בה, והשדרה עמה, והטחול תלוי בה, והיא היתה גדולה, אלא של ימין קורין גדולה - שהכבד תלויה בה.															
בא לו לעוקץ, חתכו ונתנו למי שזכה בו, האליה ואצבע הכבד וב' כליות עמו.															
נטל את הרגל השמאלית, חתכה ונתנה למי שזכה בה.															
נמצאו כולן עומדים בשורה והאברים בידם															
הראשון בראש וברגל, הראש בימינו, והוטמו כלפי זרועו, קרניו בין אצבעותיו, בית שחיטתו מלמעלה, והפדר נתון עליה. הרגל של ימין בשמאלו, ובית עורן לחוץ.															
השני בשתי ידים, של ימין - בימינו, ושל שמאל - בשמאלו, ובית עורן לחוץ.															
השלישי בעוקץ וברגל העוקץ בימינו, והאליה מדולדלת בין אצבעותיו, ואצבע הכבד ושתי כליות עמו, הרגל של שמאל - בשמאלו, ובית עורן לחוץ.															
הרביעי בחזה ובגרה החזה בימינו והגרה בשמאלו, וצלעותיו בין שני אצבעותיו.															
החמישי בשתי דפנות של ימין בימינו, ושל שמאל בשמאלו, ובית עורן לחוץ.															
הששי בקרבים הנתונים בכוך, וכרעים על גביהן מלמעלה.															
הז' בסולת															
השמיני בחביתים															
התשיעי ביון.															
הלכו ונתנום מחצי כבש ולמטה במערבו, ומלחום וירדו, ובאו להן ללשכת הגזית לקרות את שמע.															
יד ורגל, כעקדת יצחק בן אברהם.															

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

תמיד-לא היו כופתין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	א	
לא היו כופתין את הטלה											◊	לא:
מאי טעמא?											^	לא:
משום ביוון קדשים	הז:רב הונא /רב חסדא:										◊ !	לא:
משום דמהלך בחוקי העמים.	והז:רב הונא /רב חסדא:										◊ !	לא:
מאי בינייהו?											⚡	לא:
איכא בינייהו דכפתיה בשיראי, אי נמי - בהוצא דדהבא.											!	לא:
עשרה שולחנות היו במקדש שמונה של שיש בבית המטבחים - שעליהם מדיחין את הקרבים, ב' במערבה של כבש, אחד של שיש ואחד של כסף, על של שיש - נותנין את האברים, ועל של כסף - כלי שרת. ובאולם שנים מבפנים על פתח הבית, אחד של שיש ואחד של זהב, על של שיש נותנין להם הפנים בכניסתו, ועל של זהב ביציאתו שמעלין בקודש ולא מורידין, ואחד של זהב בפנים שעליו לחם הפנים תמיד.	תנו תתם:										◊	לא:
מכדי, אין עניות במקום עשירות, אמאי עבדי דשיש? נייעבדו דכסף, נייעבדו דזהב											⚡	לא:
מפני שהוא מרתיח.	רב הונא בשם רבי אסי, ורבי אסי בשם רבי										!	לא:
של שחר היה נשחט על קרן צפונית ערבית.											◊	לא:
מנא הני מילי?											^	לא:
דאמר קרא (במדבר כ"ח) שנים ליום - כנגד היום.	רב חסדא:										!	לא:
שנים ליום - כנגד היום, אתה אומר נגד היום, או אינו אלא חובת היום? כשהוא אומר (במדבר כ"ח) את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים - הרי חובת היום אמור, הא מה אני מקיים שנים ליום - נגד היום, הא כיצד: תמיד של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה, ושל בין הערבים היה נשחט על קרן צפונית מזרחית על טבעת שניה.	תניא נמי הכי:										■	לא:
עשרה דברים שאל אלכסנדרוס מוקדון - את זקני הגב											◊	לא:
אמר להן: מן השמים לארץ רחוק, או ממזרח למערב?											^	לב.
אמרו לו: ממזרח למערב, תדע: שהרי חמה במזרח - הכל מסתכלין בה, חמה במערב - הכל מסתכלין בה, חמה באמצע רקיע - אין הכל מסתכלין בה											!	לב.
זה וזה כאחד שוין, שנאמר (תהלים ק"ג) כגבוה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו וכתוב כרחוק מזרח ממערב הרחיק מנו את פשעינו, ואי חד מינייהו נפיש נכתוב תרווייהו כי ההוא דנפיש	הכמים:										◊	לב.
ואלא חמה באמצע רקיע מ"ט אין הכל מסתכלין בה?											⚡	לב.
משום דקאי להדיא, ולא כסי ליה מידי.											!	לב.
אמר להן: שמים נבראו תחלה או הארץ?											^	לב.
אמרו: שמים נבראו תחלה, שנא' (בראשית א') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ.											!	לב.
אמר להן: אור נברא תחלה או חשך?											^	לב.
אמרו לו: מילתא דא אין לה פתר.											O	לב.
ונימרו ליה: חשך נברא תחלה, דכתיב (בראשית א') והארץ היתה תהו ובהו וחשך, והדר ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור											⚡	לב.
סברי: דילמא אתי לשיולי מה למעלה ומה למטה, מה לפניו ומה לאחור.											!	לב.
אי הכי, שמים נמי לא נימרו ליה											⚡	לב.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

תמיד-לא היו כופתין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מעיקרא סבור: אקראי בעלמא הוא דקא שייל, כיון דחזו דקהדר שאיל, סברי - לא נימא ליה, די למא אתי לשיולי מה למעלה מה למטה, מה לפניו ומה לאחור.												◊	לב.
אמר להם: אידין מתקרי חכים?												^	לב.
אמרו ליה: איזהו חכם - הרואה את הנולד.												◊	לב.
אמר להם: אידין מתקרי גבור?												^	לב.
אמרו לו: איזהו גבור - הכובש את יצרו.												◊	לב.
אמר להן: אידין מתקרי עשיר?												^	לב.
אמרו ליה: איזהו עשיר - השמח בחלקו.												◊	לב.
אמר להן: מה יעביד איניש ויחיה?												^	לב.
אמרו ליה: ימית עצמו.												◊	לב.
מה יעביד איניש וימות?												^	לב.
יחיה את עצמו.												◊	לב.
אמר להן: מה יעביד איניש ויתקבל על ברייתא?												^	לב.
אמרו: יסני מלכו ושלטן.												◊	לב.
אמר להו: דידי טבא מדידכו - ירחם מלכו ושלטן, ויעבד טיבו עם בני אינשא.												o	לב.
אמר להן: בימא יאי למידר, או ביבשתא יאי למידר?												^	לב.
אמרו ליה: ביבשתא יאי למידר, דהא כל נחותי ימא לא מיתבא דעתיהון עד דסלקין ליבשתא.												◊	לב.
אמר להן: אידין מנכון חכים יתיר?												^	לב.
אמרו לו: כולנא כחדא שווין. דהא כל מילתא דאמרת לנא - בחד פתרנא לך.												◊	לב.
אמר להן: מה דין אתריסטון לקבלי?												^	לב.
אמרו ליה: סטנא נצח.												◊	לב.
אמר להן: מקטילנא יתכון בגזירת מלכין												o	לב.
אמרו ליה: שלטן ביד מלכא, ולא יאי למלכא כזב.												◊	לב.
מיד אלביש יתהון לבושין דארגון, ושדי מניכא דדהבא על צואריהון.												o	לב.
אמר להן: בעינא דאיזול למדינת אפריקן												◊	לב.
אמרו ליה: לא מצית אזלת, דפסקי הרי חשך.												o	לב.
אמר להן: לא סגיא דלא אזלינא, אמטו הכי משיילנא לכו, אלא מאי אעביד?												o	לב.
אמרו ליה: אייתי חמרי לובאי דפרשי בהברא, ואייתי קיבורי דמתני, וקטר בהאי גיסא, דכי אתית נקטת בגוייהו, ואתית לאתרך.												◊	לב.
עבד הכי, ואזל מטא לההוא מחווא דכוליה נשי, בעי למיעבד קרבא בהדייהו.												o	לב.
אמרו ליה: אי קטלת לך - יאמרו נשי קטל, אי קטילנא לך - יאמרו מלכא דקטלוהו נשי												o	לב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

תמיד-לא היו כופתין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב
מימרא	אמר להן: אייתו לי נהמא												לב
	אייתו ליה נהמא דדהבא, אפתורא דדהבא.												לב
	אמר להו: מי אכלי אינשי נהמא דדהבא?												לב:
	אמרו ליה: אלא אי נהמא בעית, לא הוה לך באתרך נהמא למיכל, דשקלית ואתית להכא?												לב:
	כי נפיק ואתי, כתב אבבא דמחוזא: אנא אלכסנדרוס מוקדון, הויתי שטייא עד דאתיתי למדינת אפריקי דנשיא, ויליפת עצה מן נשיא.												לב:
	כי שקיל ואתי, יתיב אההוא מעיינא, קא אכיל נהמא, הוה בידיה גולדני דמלאח, בהדי דמחורוי להו - נפל בהו ריחא.												לב:
	אמר: ש"מ: האי עינא מגן עדן אתי												לב:
	איכא דאמרי: שקל מהנהו מיא טרא באפיה												לב:
	איכא דאמרי: אידלי כוליה, עד דמטא לפתחא דגן עדן, רמא קלא: פתחו לי בבא												לב:
	אמרו ליה: (תהלים ק"ח) זה השער לה' וגו'.												לב:
	אמר להון: אנא נמי מלכא אנא, מיחשב חשיבנא, הבו לי מידי?												לב:
	יהבו ליה גולגלתא חדא												לב:
	אתייה תקליה לכוליה דהבא וכספא דידיה בהדיה - לא הוה מתקליה.												לב:
	אמר להון לרבנן: מאי האי?												לב:
	אמרי: גולגלתא דעינא דבישרא ודמא היא דלא קא שבע.												לב:
	אמר להו: ממאי דהכי הוא?												לב:
	אמרו ליה: שקלי קלילי עפרא וכסייה												לב:
	לאלתר תקלא, דכתיב (משלי כ"ו) שאול ואבדון לא תשבענה וגו'.												לב:
	גיהנם למעלה מן הרקיע	תנא דבי אליהו:											לב:
	לאחורי הרי חשך.	יש אומרים:											לב:
	כל העוסק בתורה בלילה - שכינה כנגדו, שנאמר (איכה ב') קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נכה פני ה'.	תנא רבי חייא:											לב:
	אמר ר"א בן עזריה: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר (ישעיהו נ"ד) וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך.	ר"א בן עזריה:											לב:
	הדרן עלך לא היו כופתין												לב: